

Lønningsbestemmelser vilde have oppebaaret i samme Stilling, et større Beløb, end der tilkommer ham i Lønning efter nærværende Lov, godtgøres Forskellen ham som personligt Tillæg.

§ 13.

De Bestemmelser i tidligere Love, der er i Strid med nærværende Lov, ophæves.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1916.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag fremsættes, efter at der fra samtlige Rigsdagspartier er modtaget Udtalelser, der billiger, at de paagældende Tjenestemænds principielle Krav om en Lønforbedring svarende til det for Lønningslovene af 1907 og 1908 foreliggende Grundlag imødekommes, og tilsiger dertil sigtende Forslag en velvillig og saglig Behandling.

Lønningsforholdene for de ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole ansatte er ordnede ved Lov Nr. 68 af 12. April 1892. Siden da er der dels paa de aarlige Finanslove, dels ved Lov Nr. 131 af 8. Juni 1912 foretaget mindre Forbedringer ved Lønningsforholdene ved Højskolen. Men endnu er der ikke givet nogen Lov, der regulerer Lønningsforholdene for hele Højskolens Personale paa en Maade, der svarer til andre lignende Statsinstitutioner, og som skaber lige saa betryggende Forhold med Hensyn til Funktionærernes Alderstillæg og Pension, som dem, der er givet næsten alle øvrige Stats-tjenestemænd ved de senere Aars Lønningslove.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal knyttes følgende Bemærkninger:

Til § 1.

I Lov af 12. April 1892 fastsættes Lærertilønnen ved Landbohøjskolen til 3,200 Kr. aarlig, stigende hvert 5te Aar med 600 Kr. til 5,600 Kr. aarlig; naar

Lønningen i nærværende Lovforslag er foreslaaet forhøjet til 5,000 Kr., stigende indtil 7,000 Kr., er dette vel en betydelig Forbedring, særlig af Begyndelseslønnen; men det vil neppe være forsvarligt at sætte den lavere. Dersom Undervisningen ved Landbohøjskolen vedvarende skal kunne hævde den ansete Stilling, den indtager ikke blot her i Landet, men ogsaa i Udlandet, er det nødvendigt, at de Lærerkrafter, der knyttes til Undervisningen, er i Stand til at følge og frugtbar gøre alt det værdifulde nye, der indenfor deres bestemte Fag fremkommer i Ind- eller Udlandet. Dette kan kun naas ved et betydeligt Arbejde, der falder udenfor den egentlige Undervisning, og som foruden Tid ogsaa kræver ikke ringe Udgifter af vedkommende Lærer. Naar hertil kommer, at de dygtigste Folk hyppigt i private Stillinger vil kunne opnaa større økonomisk Fordel end den, Landbohøjskolen gennem sine Lønninger byder dem, vil det formentlig neppe kunne lade sig gøre at reducere de foreslaaede Lønsatser uden at risikere, at Højskolen kommer til kort i Konkurrencen om at sikre sig de bedste forhaandenværende Krafter til Bestridelse af Undervisningen. Til Sammenligning kan anføres, at den foreslaaede Slutningsløn er 500 Kr. lavere end *Begyndelseslønnen* for Professorer ved Veterinærhøjskolen i Sverige.

Bestemmelsen angaaende de tre Fri-boliger, der omtales i Paragraffen, er i